

ha zusje,

tot m'n verbazing bleef het zinnetje "no hurry" van het mantra zingen over. Het werd een erg belangrijk zinnetje, in de aanloop naar de operatie. Ik had al een beetje verteld over de film met Harrison Ford. Dat ging nog verder en dat heb ik in de bijlage geschreven.

En daarna was de dag van de operatie. Dat heb ik hieronder geschreven.

Maar eigenlijk is het verhaal van de operatiedag nóg mooier. Toen ze hem kwamen halen, ben ik nog een stukje met de lift mee gegaan. Hij moest er op de 3de etage uit. We waren heel lief geworden dus, en toen hij weggereden werd zwaaide ik, trok nog even voor de grap het gezicht van "De Schreeuw" van Mönch (die gebruiken Lucas en ik vaak voor de grap), maar toen ik naar hem keek om te zien wat hij zag, schrok ik van hoe zacht en lief hij er uit zag en dat ik daar zo maar grappen bij maakte. Dus ik deed nog gauw een lieve blik en hoopte maar dat dat het laatste was wat hij zag.

Toen ik later met Wilma aan de telefoon was, moest ik daar helemaal van huilen. Maar Wilma zei dat het goed was. En Lucas zei dat hij het helemaal niet meer gezien had. Toen ik klaar was met het telefoongesprek met Wilma, bleek Lineke aan m'n tafel te zitten bij Gwan. We dronken thee, ik deed m'n hele verhaal van de ochtend, we aten en toen deden we óók nog een kopje koffie. De zon scheen, dus we veegde het bankje droog en gingen lekker in de tuin zitten. De stratenmaker, die aan het achterommetje bezig was, had de radio aan. En toen kon ik het niet laten om te gaan dansen.

Dus. Dit is de volgorde: [het stille praten van de vader](#), [het verhaal over de operatie](#), en dan het beeld van het grasveld in de zon, met deze muziek <https://youtu.be/Aiay8I5IPB8> en dansen op blote voeten in het natte gras.

(Ondertussen bedacht ik: ik had ooit een brief geschreven aan m'n moeder, die ik begon met "ik had geen haast". Het is toch weer te mooi om waar te zijn, hoe het allemaal samenvalt: <http://de-ontdekking.org/geen-haast-en-verdwalen/>).

liefs,
Joke